

BUREN
OP HET
GROOT
BEGINHOEF

*R*om e/mkt
*R*omlar der
Begijnhoven
Mechelen

Nieuwsbrief Buren op het Groot Begijnhof augustus 2023

Nieuwsbrief 2023 - 03 Inhoudstafel

Dag Buur!	2
Oude en nieuwe bewoners op het begijnhof	3
Het huis van madammeke	6
Verslag etentje	8
Rommelmart	10
Lief en leed	12
Tentoonstelling Kurt Peiser	13
Greep uit de oude doos	14
Agenda	16

Colofon

Verantwoordelijke uitgever:

Groot Begijnhof Mechelen vzw
p.a. Inez Vanoverschelde
Nieuwe Beggaardenstraat 31
2800 Mechelen

www.groot-begijnhof-mechelen.be

Alle opmerkingen over deze nieuws-
brief zijn welkom!

Werken mee aan dit nummer:

Redactie: Pier De Kock, Wim Devos,
Marijke Wienen

Foto's: Pier De Kock, Wim Devos,
Yves Van Neck, Marijke Wienen

Lay-out: Paul Lettany

Eindredactie: Connie Vercauteren,
Wim Devos, Barbara Descheemaecker

Dag Buur !

Onder alle seizoenen schittert de herfst wellicht het meest. Het prachtige kleurspel betoverd, variërend van dieprood en bruin tot okergeel en oranje. Het herfstzonnetje straalt door de bomen en de dwarrelende bladeren nodigen je uit er doorheen te stampen.

Met het begin van september worden niet alleen de boekentassen tevoorschijn gehaald in het Begijnhof. Traditiegetrouw wordt er in huis ook flink gerommeld en opgeruimd. Want op 9 september kan je alles verkopen op de rommelmart. Of je kan er natuurlijk ook zelf gaan snuffelen in andermins spullen.

Ter nagedachtenis aan Jeanneke herhalen we een tekst die Pier een aantal jaren geleden schreef. Dezelfde Pier bracht vorige maand een bezoek aan Guy en Els. Wim heeft zich, naar goede gewoonte, verdiept in de archieven en neemt ons mee naar het Begijnenkerkhof. Marijke deelt een verslag van het paella-etentje.

Dit alles lees je in de derde nieuwsbrief van 2023!

Oude en nieuwe bewoners

Ik ben vooral behoedzamer in wat ik doe

Soms ligt het zo voor de hand, maar zie je het niet. Ik zei tegen Chris: "Tja, ik moet nog iemand interviewen voor de nieuwsbrief." Waarop ze direct antwoordde: "Als ze dan toch de tekst van Het huis van madammeke gaan publiceren, waarom vraag je het dan niet aan Els? Zij was toch de voorganger bij de afscheidsviering van Jeanneke." Dat was inderdaad een goed idee en dus belde ik aan bij Els en Guy in de Nonnenstraat.

Els: "Wij wonen hier al heel lang, wij kochten het huis in 1975. Daarvoor woonden wij in de Vrouw Van Mechelenstraat. Guy is van Heffen en ik ben van Rijmenam. We hadden eigenlijk een bouwgrond gekocht in Keerbergen. Maar na de komst van ons Miek koos ik ervoor om niet meer te gaan werken. Met één inkomen, drie kinderen, een tweede auto en één wedde aan een bouw beginnen zagen we niet zitten. Allez, financieel was dat niet haalbaar. En zo bleven wij in Mechelen wonen en kochten dit huis in de Nonnenstraat, dat dateert van 1617!"

Guy: "Ik werkte toen als studiemeester en directiesecretaris hier in het Sint-Romboutscollege. Toen we het huis kochten hebben we het eerst volledig gerenoveerd.

Het was van moeten want elektriciteit en gas was er niet. De vorige bewoonster ging naar boven met een pillamp. Dus we hebben het helemaal gestript en gerenoveerd. Maar dat is ook al 47 jaar geleden. Ondertussen is het opnieuw aan renovatie toe. De kinderen zeggen regelmatig: 'Verkoopt dat huis en koopt een appartement'... Maar wij wonen hier té graag en daarom blijven wij."

Els: "Dat is echt waar hé. Wij wonen hier zo graag in die toffe buurt, dat we kiezen om te blijven. Het is misschien moeilijk te geloven, maar toen we verhuisden van de Vrouw Van Mechelenstraat naar hier, was dat echt een wereld van verschil. Daar kenden wij wel een aantal burens, maar hier leerden we bijna meteen iedereen kennen. Maar ja, hier woonden allemaal oudere mensen en wij waren hier één van de jongsten. Omdat we graag sociaal betrokken zijn, deden wij al snel boodschappen voor de burens. Samen met Jan Van Asch en Poldine en nog een aantal andere Begijnhofbewoners, begonnen we de 'Vrienden van het Begijnhof'. Elk jaar, tijdens de kerstperiode, gingen we samen groen knippen en maakten we kransen om de huizen te versieren. Met Pasen kreeg elke deur een

bosje paasbloemen. Op die manier leerden we Jeanneke uit de Alexiusstraat kennen.”

Guy: “Er woonden hier toen nog drie begijnen. Zuster Melanie en zuster Jeanneke - ja, ook een Jeanneke - waren twee nichten die recht tegenover de Begijnhofkerk woonden. In nummer 1 woonde zuster Marie. Maar die laatste was meer op zichzelf. Toen Melanie en Jeanneke te oud werden om zelf te koken, deden we met een paar burens hun boodschappen. Dan kregen wij een sjakosken of een kabasken mee met daarin het boodschappenlijstje en het exacte bedrag. Ik weet nog goed dat er 12 frank en 75 centiemmen instaken. Zelfs de mensen in de Delhaize wisten voor wie de boodschappen waren. Later gingen we warm eten halen bij Home Astrid. Elke dag. Afwisselend met Jan en Poldine.”

Els: “Ik heb altijd graag voordracht gedaan. Voor mijn eindexamen in het conservatorium

had ik een verzameling teksten van verschillende dichters. En Guy had dan een portret gemaakt van elk personage waarover ik vertelde. Want Guy tekent graag.”

Guy: “Tja ...kijk, ik ben nu bezig in schetsboek nummer 26. Hier ligt er altijd enen naast mij. Dat komt en dat moet er uit. En soms is dat de moeite en soms niet. Maar zo gaat dat. Boven, op het hoogste verdiep, heb ik een compleet atelier. Ik heb zes jaar tekenen gevolgd aan de Academie, vier jaar aquarel en vier jaar olieverf. Maar nu is het wat minder en ben ik met kleine teksten bezig. Nee, nee ik ga ze niet voorlezen.”

Ik laat een kleine stilte vallen en in zijn ogen verschijnt een warme gloed en met kleine glimlach zegt hij:

“Allez, omdat je aandringt: Elk strand kent zijn golfslag. Niet haar verhaal. Of dit: De hemel kent zijn sterren en telt ze nooit. Hier nog eentje: Gedachten die

kunnen meanderen, zijn nooit uitgeput. Allez, om te eindigen: *De geschiedenis weet hoe snel de mens vergeet.* En wij kunnen het weten. We zijn alle twee 80. Els weet niets meer van den oorlog, maar ik wel. Ik weet nog goed dat ik altijd, als ik de vliegtuigen in de verte hoorde aankomen, wegluchtte naar de wc buiten. Ik verstopte mij daar in het donker. Dat beeld van het licht dat door het hartje naar binnen viel, is een beeld dat ik nooit zal vergeten.”

Els: “Ik ben in 2012 begonnen met een opleiding uitvaart samen met Jan Van Asch. De vroegere pastoor, Jan Arnalsteen, had ons dat gevraagd. Ik deed dat graag en al zeker met Jan. Als Jan voorganger was, was ik lector. En als ik voorganger was, was Jan lector. Toen hij overleed in 2019 was dat een zwaar verlies. Kijk, daar word ik nu nog stil van. Gelukkig heb ik hem tot het laatste kunnen bijstaan. En nu zijn vrouw Thereza overleden is, komt dat opnieuw dichtbij. Tja, opnieuw een oude bewoonster van het Begijnhof die ons verlaat.”

Guy: “Bij mij was het een ander engagement. Jaren geleden werd ik gevraagd door Marc De Vos om gevangenen te gaan bezoeken. Marc was hoofdaalmoezenier sociaal werk en hij was gewijd door Mgr. Daneels. Marc was vroeger rechter van de handelsrechtbank van Gent. En toen hij gewijd was, koos hij ervoor om hoofdaalmoezenier te worden, omdat hij het niet zou gekund hebben om bijvoorbeeld als diaken een kind van twee jaar te moeten begraven. Zo ben ik gedurende elf jaren gevangenen gaan bezoeken in Mechelen. De eerste zeven jaren twee uren per week en de laatste vier jaren één uur. Altijd op donderdag. Dat is vooral luisteren en vraag niet naar wat, want ik kan alleen zeggen: ik heb alles gehoord. Maar echt alles. Ik heb er

eens enen gehad die mij er op wees dat wij hetzelfde postuur hadden. Ik dacht: aha, ok, die wilt in mijn kleren naar buiten. Ik heb toen ne keer gelachen en gezwegen. Jaja, echt alles.”

Els: “Ondertussen heb ik zowat een 150 uitvaarten gedaan. Een aantal gebeden liggen natuurlijk vast, maar daar waar het mogelijk is, probeer ik samen met de familie de muziek en de teksten een persoonlijke toets te geven. Ik doe dat heel graag, alhoewel ik moet toegeven dat het op mij een zekere impact heeft. Ik probeer mensen te steunen tijdens die moeilijke periode, op mijn eigen manier. Ja, je hebt toch een zekere positie en je moet daar toch een beetje rekening mee houden, ik merk dat. Ik merk van mezelf dat die rol van voorganger toch een zekere impact heeft op wat ik doe. Ik ben vooral behoedzamer geworden in wat ik doe. Want je hebt toch een zekere functie of positie. Niet dat ik daar veel waarde aan hecht, maar die perceptie is er wel. Maar ik doe het vooral graag en ik krijg daar veel waardering voor. Ja, zoals nu. Want zo kwamen jij en Chris in de afscheidsviering van Jeanneke terecht. En zitten we hier nu samen. Tja...”

Later vertelde Els me nog dat ze al zo dikwijls getracht had mij een goeie dag te zeggen of te knikken. Maar dat ik het nooit zag of met mijn gedachten ergens anders vertoefde. Maar dat zal nu niet meer gebeuren. Wees daar maar zeker van. Mocht het toch gebeuren, beste lezer, dan hebben jullie het recht om mij uit het Begijnhof te verbannen. Want dat is wellicht de zwaarste straf die een bewoner hier kan krijgen. Tenzij, tenzij Guy mij nog zou willen komen bezoeken. Maar jammer genoeg... is mijn postuur veel kleiner.

Het huis van madammeke

Het huis van madammeke

“De fierheid deed mijn ruiten blinken. Toen hij mij kwam interviewen. Ik ben het huis van madammeke. Ja, ik noem mezelf zo omdat dat het makkelijkst is. Meneer is lang overleden en de kinderen... En op het einde was mijn madammeke hier alleen.”

En dat ging zo goed hé. Ik stond er dikwijls verwonderd naar te kijken. Hoe ze dat nog allemaal deed en met welke tred. Hoe ze de trap op en af liep. Met welke kracht en precisie ze mijnen vloer kuiste, mijnen gang poetste en elke week mijn brilglazen opblonk. Het was precies of de tijd had op haar geen vat. Iedereen uit de buurt kende haar zo. Ik kon daar toch deugd van hebben van haar zo bezig te zien. Een warme gloed trilde dan door mijn binnenmuren en mijne glimlach verstopte ik achter de gordijnen.”

“Maar op het einde was het minder. Ik moest lijdzaam toezien hoe ik ze zag zoeken en zoeken. En ze doolde dan van de ene kamer in de ander en van beneden naar boven en dan weer naar beneden, op het koereke en weer naar binnen. Ik vond dat dan zo jammer dat ik niet kon spreken. Want ik wou haar helpen en ik kon niets doen. Ik zou het in haar oor gefluisterd hebben: ‘Stop nu met zoeken en zet u wat in de zetel’. Maar ja, ik ben maar een huis hé.

Het ergste was helemaal op het einde. Als ik haar in de gang zag vertrekken. Als ik haar zag vertrekken zonder jas. ... Ah ja, als er nu iemand haar gewoontes kende, was ik het wel. En dan wist ik ...hoe laat het was.

Dan ging ze op straat zoeken naar wat er al lang niet meer was. Precies of de tijd uit haar bestaan verdwenen was. Natuurlijk begreep niemand wat ze zocht. En zij maar vragen en uitleggen. En dan brak bij mij het angstzweet uit omdat ik niet wist wanneer ze naar huis zou komen en of ze nog wel zou komen. Gelukkig waren er altijd een paar goede zielen uit de buurt, die haar terug naar huis brachten. En als ze dan terug bij mij binnen was, dan zou ik zo graag die voordeur dubbel op slot gedraaid hebben. Dan was ik tenminste zeker. Maar ja, dat kan ik niet. Dedzuededzue... onmacht kan toch pijn doen.”

“En op het einde ging het echt niet meer. Ik had het al lang zien aankomen. Het beste wat ze konden doen, was haar in een veilige omgeving plaatsen. Het was in het begin toch efkens wennen. Die ononderbroken stilte. Geen deur die slaat, geen venster dat opengaat, geen gordijn dat beweegt, geen schuif die schuift, geen bed dat kraakt, geen glas dat rinkelt, de muziek die wegvalt...

Foto © Pier 2014

In het begin deed het mij denken aan de vakanties van toen. Al wist ik wel dat het nu voor langere tijd was. Het is jammer dat we niet kunnen spreken, want niemand kan beter zeggen dan wij ... wat leegte is."

"Soms vraag ik mij af hoe het met haar zou zijn. Of ze nog aan mij zou denken? Of ze nog zou weten waar ik sta? En of ze nog zou weten hoe ik er van binnen uit zie? Of ze hare weg hier nog zou vinden? Of ze mij evenveel zou missen als ik haar mis? Want dat gaat niet over hé. Bij mij niet. Aan de burens zie ik dat direct hoe snel ze wenen aan iemand die hier niet meer is. Het schijnt dat dat het leven is, maar ik blijf daar mee zitten. Maar allez ik ben toch blij dat ge langsgesproken zijt. Want het is toch waar hé, als de bewoner weg is, blijven wij eenzaam achter... tot er iemand nieuw komt."

"Ik zou zeggen mocht je haar zien, doe ze stillekes de groeten... maar ja dat zal nu niet meer gaan. Ze zijn het mij komen vertellen. Ik werd er stil van. Mijn madammeke toch. Weet je als je hier voorbij komt en je denkt aan haar, zwaai dan efkes. En als je twijfelt of ik u gezien heb, bel dan stillekes aan. Dan zal ik met een glimlach wakker schieten en zachtjes met de brievenbus kleppen. Dan denken we samen aan mijn madammeke. Ons Jeanneke."

Pier

PS: Ondertussen hebben nieuwe Begijnhofbewoners hun intrek genomen in het huis van madammeke. Hun verhaal staat in de vierde nieuwsbrief van 2021.

Etentje

Fotoverslag Paëlla-etentje
zaterdag 24 juni @De Luchtballon
Door de ogen van een nieuwe bewoner

Bij de start van de zomervakantie, toen de regen nog niet met bakken uit de hemel viel, kreeg ik mijn 'wijkdoop' op het Paëlla-etentje in de Luchtballon.

Overbuurvrouw en bijna-naamgenote Maryke had me vooraf warm gemaakt en ik wilde graag kennismaken met nieuwe wijkgenoten tijdens het genot van een hapje en drankje.

En het was een warme inwijding, zowel wat betreft het aangename avondzonnetje, de hartelijke ontvangst én de smakelijke paëlla! De heerlijke sangria met vers geogoste bessen was koel, maar dat was dan ook de bedoeling.

De tafels en stoelen stonden, alles was feestelijk gedekt en de eerste gasten zaten al neer toen ik aankwam. Hier had Yves al flink de handen uit de mouwen gestoken.

En .... met dank aan de pen van Pier was het kennismaken een 'makkie'.

Ik ben "Marijke van 't boekske" versus "Maryke van d'apothek". Eenvoudiger kon een introductie niet zijn.

Tijd voor een eerste werkervaring, terwijl de paëlla in een gigapan nog even stond te pruttelen.

Anciens van de wijk stonden aan de tap. Pintjes en wijn werden daar vakkundig uitgeschonken en ik hielp even mee aan de afwas.

Daarop volgde een tafelronde op zoek naar vuile glazen, maar Begijnhofbewoners zijn beschaafde en gematigde aperitieviers, dus er viel nog niet zo veel af te wassen.

Ik kon wel meteen als 'nieuwkomer' kennismaken met de 'nieuwkomers-in-wording' want Maryke van d'apothek had er zelfs aan gedacht de toekomstige bewoners van de bouwwerf al mee uit te nodigen en op te nemen in de gemeenschap. Voor mij een extra bewijsje van de hechtheid en het enthousiasme van de buurt: zelfs als je er (nog) niet woont, ben je van harte welkom!

Intussen zag de paëlla er steeds smeùiger en smakeliker uit en de eerste rush naar de paëllapan was ingezet.

De paëlla werd afgerond met een ijsje. En niet zomaar een ijsje maar eentje met een weldaad aan vers gesneden zomervruchten. Daarmee gaf Yves de klassieker een super fruitige gezonde toets!

Daarna was er voldoende ruimte om na te tafelen en met iedereen een babbeltje te doen.

Ik leerde tegelijk de oudste (i.e. de langstwonende Begijnhoffer, daarom niet de oudste in jaren) en de meest recente locals kennen. Het waren warme gesprekken met fijne mensen.

Kortom, een gezellige kennismaking met de wijkwerking én een maaltijd die naar meer smaakte...

Marijke

Rommelmarkt

De inschrijvingen zijn ondertussen afgesloten en de voorbereidingen zijn in volle gang om er als het van ons afhangt een succesvolle rommelmarkt van te maken. We hopen dat je er, ook als bewoner, aan gedacht hebt om je in te schrijven als je met een stand voor je deur wil staan.

Autovrij en parkeerverbod

Het Groot Begijnhof is van 7 uur tot 16 uur autovrij, behalve voor aankomende standhouders bij de opbouw van de standen. Om de nachtrust van de bewoners te garanderen worden standhouders pas vanaf 7 uur toegelaten. Het zal je niet ontgaan zijn dat er in de straten van het Groot Begijnhof nu al permanent een parkeerverbod is. Op de dag van de rommelmarkt zal er ook in de Guido Gezellelaan tussen de brouwerij Het Anker en het hotel Het Anker van 6 uur tot 16 uur een parkeerverbod gelden.

Buurtbewoners met een garage

Wie een garage op het Groot Begijnhof heeft, moet er op de dag van de rommelmarkt rekening mee houden dat de wagen tussen 7 uur en 16 uur niet meer binnen of buiten kan.

We willen hierbij graag nog eens een aantal punten uit het reglement onder de aandacht brengen:

- Ook als je voor je eigen deur staat, is een inschrijving noodzakelijk
- De standen mogen pas vanaf 7 uur opgebouwd worden
- Om de standhouders bij regenweer tegemoet te komen zijn dit jaar naast paraplu's met een centrale poot ook plooitenten ('accordeontenten') van max. 3 m x 3 m toegelaten, die in noodgeval snel kunnen samen geplooid worden wanneer de hulpdiensten voorbij zouden moeten kunnen. Vaste tenten die niet d.m.v. een accordeonsysteem samen plooibaar zijn, zijn niet toegelaten door de brandweer
- Eet- en drankstanden voor eigen profijt zijn niet toegestaan
- Standen met nieuwe materialen of voor puur commerciële doeleinden zijn niet toegelaten

Ontwerp affiche © Paul

Wij zijn nog op zoek naar mensen, jong of oud, die een handje toe zouden willen steken. Het is een leuke manier om mensen te leren kennen en om eens een babbeltje te slaan.

We kunnen nog helpende handen gebruiken

- Voor de opbouw van tenten en bar in de Moreelsstraat op vrijdagavond 8 september tussen 19 en 21 uur
- Voor het opvangen van de externe standhouders aan de toegangspunten op zaterdag 9 september tussen 6u30 en 10 uur
- Bij de bar, afwas, BBQ, hotdogs, ... tussen 7 uur en 18 uur (kan ook voor één of een paar uurtjes, afhankelijk van je beschikbaarheid)
- Bij de afbraak van de tenten en de bar vanaf 18 uur (of eerder bij regenweer)

Wil je graag helpen, stuur dan een mailtje naar rommel@begijnhofmechelen.be. Je krijgt zeker een berichtje terug. Ook voor vragen over de rommelmarkt kan je op dit e-mailadres terecht, of bij Chris Kindermans (Conventstraat 22, 0473/951627).

Kom ook gerust iets eten of drinken in de Moreelstraat. Naar aloude gewoonte zal Paul ook weer op de bakfiets met koffiekoeken rondrijden.

Door de werken in de Nonnenstraat zal het plaatsen van standen in die straat misschien iets meer creativiteit vragen dan andere jaren, maar we komen er wel en hopen op een zonnige editie met volle straten!

Wim, Chris en Johan

Met vragen kan je terecht op:
rommel@begijnhofmechelen.be
 of bij Chris Kindermans, Conventstraat 22
 (0473/951627)

Lief en Leed

We vernamen het overlijden van:

Verschoren Jeanne

Weduwe Willem Van Bever

Geboren in Muizen op 25 december 1935

Gestorven in Wiekevorst op 20 juni 2023

Thereza Collet

Weduwe Jan Van Asch

Geboren in Brussel op 6 september 1928

Gestorven in Mechelen op 13 augustus 2023

De Buurtwerking biedt aan beide families haar oprechte deelneming aan.

Expo

Tentoonstelling Kurt Peiser

In onze nieuwsbrief van maart 2022 interviewde Pier Begijnhofbewoner Thomas Helmer, een kustliefhebber en verzamelaar van onder meer werken van Kurt Peiser. In het najaar wordt een tentoonstelling rond deze kunstenaar opgezet.

Een drietal kunstliefhebbers/collectioneurs en Pierre Buch, de kleinzoon van de artiest, organiseren als particulier initiatief in het najaar 2023 een dubbeltentoonstelling met werken van de kunstenaar Kurt Peiser (Antwerpen 1887 - Brussel 1962) met thema: 'Eindelijk thuis' in Antwerpen.

Bij Campo & Campo, Grote Steenweg 19 te Antwerpen loopt van 8 september tot 7 oktober 2023 een expo met 128 schilderijen van Kurt Peiser.

In Museum De Reede, Ernst Van Dijckkaai 7 te Antwerpen loopt er dan simultaan een expo van 8 september tot 4 december 2023 met een 36-tal unieke werken op papier van Kurt Peiser.

De vernissage gaat door op 7 september 2023 om 19u30 bij Campo & Campo. Je kan je daarvoor melden bij guy@campocampo.be.

Greep uit de oude doos

De begijnhofsites in Vlaanderen zijn erkend als cultureel en architecturaal erfgoed. Ook al worden huizen gerenoveerd en aangepast aan de actuele woonbehoeften, de historische elementen, en daarmee een stuk geschiedenis, blijven gevrijwaard.

In deze rubriek willen we enkele decennia in de tijd teruggaan en vergelijken hoe een bepaalde straat, een huis, ... er vroeger uitzag en wat de huidige situatie is.

Deze keer richten we onze blik op een hoekje op het Begijnenkerkhof.

Het grote gebouw links was tot 1614 het Cellebroedersklooster. Langs het gebouw lag tot eind 19e of begin 20e eeuw het vlietje de Vuilgracht, dat van de Oude Melaan achter de huizen van de Nonnenstraat naar het Begijnenkerkhof liep, en dan verder onder de huizen door via de Cellebroedersstraat tot achter de Acht Zalighedenstraat.

De interbellumwoning op nr. 4 werd rond 1937 gebouwd.

Begijnenkerkhof 1835 (commons.wikimedia.org)

Wim Begijnenkerkhof 1971 (foto: © Stadsarchief Mechelen -

Begijnenkerkhof 1931 (foto: © Stadsarchief Mechelen - www.beeldbankmechelen.be)

www.beeldbankmechelen.be)

Begijnenkerkhof 2023 (Foto: Wim)

Agenda

Noteer zeker de volgende activiteiten in je agenda:

Buurtcafé
vrijdag 1 september
Moreelshuis
Moreelsstraat 2

Rommelmarkt
zaterdag 9 september

Levende Kerststal
zaterdag 16 december
zondag 17 december
Brouwerij Het Anker

Als je graag wil meewerken en/of wil deelnemen aan de kernvergaderingen, mag je dat zeker laten weten. We vergaderen één keer per maand. Wil je graag helpen op één van de activiteiten, mag je dat ook melden! Vele handen maken lichter werk, en hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Alle info over de buurtwerking vind je ook op internet:
website: www.groot-begijnhof-mechelen.be
Facebook: 'Buren op het Groot Begijnhof'
Hoplr: www.hoplr.com GrootenKlein Begijnhof (code 866P7)